

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 107907 25 K
Visoko, 17.2.2026. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Uzunalić Alme u krivičnom predmetu protiv optuženog A.S. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici” iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva-tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KT 0064345 25 od 05.09.2025.godine, nakon održanog ročišta za razmatranje izjave o priznanju krivnje dana 17.2.2026. godine održanom u prisustvu kantonalnog tužitelja Pelja Esada i optuženog A.S., dana 17.2.2026.godine donio je na pretresu za izricanje krivično pravne sankcije i javno objavio:

PRESUDU

OPTUŽENI: A.S. , sin S. i majke M., rođene H., rođen ... godine u S., općina Centar, nastanjen u mjestu Z. bb, Općina B., pismen, sa završenom SSS, po zanimanju automehaničar, zaposlen u ...“ d.o.o. B., oženjen, otac dvoje djece, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, po narodnosti ..., državljanin BiH, srednjeg imovnog stanja, JMB: ..., neosuđivan,

KRIV JE

što je:

- Dana 15.06.2025. godine, oko 23,00 sati, u B., u porodičnoj kući na adresi Z. bb, fizički napao svoju suprugu I.S. , na način da je istoj rekao da je „prostitutka, narkomanka, da neće s istom da ima odnose kako ne bi dobio hepatitis“, psovao joj majku i porodicu, a zatim je zatvorenom rukom udario u predjelu glave i ruke, te je nakon toga pepeljarom udario u predjelu glave, iako je bio svjestan da će takvim svojim drskim i bezobzirnim ponašanjem, ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost svoje supruge, što je i htio, nanijevši joj tjelesne povrede konstatovane u Dom zdravlja Breza, zbog čega mu je Općinski sud u Visokom Rješenjem broj: 41 0 Pr 106915 25 Zm od 16.06.2025. godine, izrekao Zaštitnu mjeru udaljenja iz kuće, te zabrane približavanja žrtvama nasilja i zabranu komunikacije,uznemiravanja i uhođenja osoba izloženih nasilju u trajanju od 6 mjeseci,

dakle, nasilnim i drskim ponašanjem, ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost svoje supruge, s kojom živi u zajedničkom domaćinstvu,

čime je počinio krivično djelo “Nasilje u porodici” iz člana 222. stav 2. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202. stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH, optuženi su dužni platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka u vidu paušala iznos od 50,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optužnicom broj T04 0 KT 0064345 25 od 05.09.2025.godine, optužilo je A.S. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu KZ FBiH).

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 11.09.2025.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 1.12.2025. optuženi A.S. je izjavio da je kriv za krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. KZ F BiH.

Na ročištu o razmatranju izjave o priznanju krivnje dana 17.2.2026. godine, sud se uvjerio da je optuženi A.S. izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama ovog krivičnog postupka.

Sud je na navedenom ročištu, utvrdio da ima dovoljno dokaza o krivnji optuženog, nakon čega je prihvatio izjavu o priznanju krivnje optuženog i istovremeno odredio pretres za izricanje krivično pravne sankcije jer je sud stekao uvjerenje da je optuženi A.S. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, a koje djelo je izvršeno na način, u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude nakon izvršenog uvida u predložene dokaze i to: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog A.S. PS Breza broj: 08-02-09/3-2-230/25 od 16.06.2025. godine, (kojeg je sud cijenio samo u dijelu da je optuženi ispitan prije podizanja optužnice i da je ispoštovana ta zakonska obaveza tužitelja), SPI broj: F04-18-25-880 od 15.06.2025. godine, nalaz i mišljenje ljekara specijaliste JU Dom zdravlja Breza od 15.06.2025. godine na ime I.S. , rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106915 25 Zm od 16.06.2025. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog A.S. MUP Kantona Sarajevo broj: 02/5-2-03-8-2/3274 od 05.08.2025. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećene I.S. PS Breza broj: 08-02-09/3-2-229/25 od 16.06.2025. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka A.S. PS Breza broj: 08-02-09/3-2-246/25 od 24.06.2025. godine jer iz istih jasno proizilazi da je predmetnog dana optuženi počinio radnje navedene u izreci presude prema svojoj supruzi I.S. i istoj nanio povrede koje su opisane u nalazu i mišljenju ljekara specijaliste JU Dom zdravlja Breza od 15.06.2025. godine na ime I.S. zbog čega su mu rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106915 25 Zm od 16.06.2025. godine izrečene zaštitne mjere kao u izreci presude. Navedeno posebno potvrđuje kako iskaz same oštećene koja je potvrdila da je optuženi navedenog dana izgovorio riječi i poduzeo radnje i nanio joj povrede sve na način kako je opisano u izreci presude. Ostali dokazi nisu u suprotnosti sa navedenim dokazima već upravo suprotno, potvrđuju iste te ih sud neće posebno obrazlagati.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 1. i 2. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” koje glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.”

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Na poziv suda odazvala se oštećena I.S. kojoj je pred sudom pružena prilika da se izjasni da li postavlja imovinsko pravni zahtjev te je ista izjavila:“ja sam sa A. i dalje u braku, nije bilo problema poslije ovog događaja ne tražim naknadu štete i molim sud da ga ne šalje u zatvor.“

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno udarati i psovati i vrijeđati svog bračnog partneru jer je to zaista drsko i bezobzirno ponašanje i nasilje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje supruge te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela za koje je sud optuženog i oglasio krivim.

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioaca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice ali i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra. Sud je cijenio da se optuženom A.S. uvjetna osuda iz 2014. godine koja se navodi u izvodu iz kaznene evidencije Uprave policije Kantona Sarajevo od 05.08.2025. godine ne može uzeti u obzir prilikom odmjeravanja vrste i visine krivično pravne sankcije jer se ima po sili zakona smatrati da ista ne egzistira (sve navedeno u skladu sa standardima zauzetim u odlukama Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u predmetu AP-3967-15 od 06.12.2017. godine - Jasmin Karović i predmetu Pjanić Mahira broj: AP 7172/18 da se presude kojima je istekao rok provjere i neophodni rok za brisanje presude ne smiju navoditi i uzimati u obzir prilikom izbora vrste i visine, te odmjeravanja krivično-pravne sankcije). Stoga je sud zaključio da se optuženi A.S. ima smatrati ranije neosuđivanom osobom i navedeno cijenio kao olakšavajuću okolnost. Sud je cijenio iskaz oštećene u dijelu da nakon predmetnog događaja nije bilo problema sa optuženim što sudu ukazuje da je optuženi svoje ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela sveo u društveno prihvatljive okvire te navedeno i molbu oštećene da istog sud ne šalje u zatvor cijenio kao olakšavajuće okolnosti u ovom predmetu. Isto tako, sud je i okolnost priznanja krivičnog djela i doprinos efikasnosti okončanja postupka cijenio optuženom kao olakšavajuće okolnosti. Otežavajućih okolnosti sud nije našao na strani optuženog.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od jedne godine koja je utvrđena za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora, a imajući u vidu i prirodu i način izvršenja krivičnog djela, uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći sve navedene okolnosti i priznanje optuženog a posebno stav oštećene koja niti postavlja imovinsko pravni zahtjev niti predlaže da se optuženom izrekne zatvorska kazna jer su se izmirili tj. i danas žive zajedno i nema problema među njima od predmetnog događaja, stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se sa određenim dužim rokom provjeravanja od minimalnog zakonom

propisanog u ovom konkretnom slučaju tj. sa rokom provjeravanja od tri godine u potpunosti postići opisana svrha.

Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da počini novo krivično djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrđenih okolnosti u ovom predmetu odlučio pružiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to učini u roku provjeravanja (i jednoj godini nakon isteka roka provjeravanja) utvrđena kazna zatvora u ovom predmetu i izrečena uvjetna osuda se može opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa članom 64. KZ FBiH.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP F BiH, sud je optuženog obavezao da je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka u vidu paušala iznos od 50,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja jer je isti izjavio pred sudom da je zaposlen a sudu nisu predloženi dokazi da bi plaćanjem navedenog iznosa troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osoba koje je po zakonu dužan izdržavati.

Oštećena I.S. nije postavila imovinsko pravni zahtjev te su o istom nije ni odlučivao.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici. Žalba se u tri primjerka podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema presude.